FOTOBOEK OVER HUIZER ACROBATE

Van paaldanseres naar acrobate naar het Cirque du Soleil

(Foto: Jovadre Art)

Demi Brama (15) heeft talent voor paaldansen en acrobatiek. Vier jaar geleden begon ze met paaldansen; voor die tijd deed ze aan ballet. Ze kreeg in eerste instantie les van Mariska Vonck. Het aanleren ging heel vlot. Mariska nam Demi onder haar vleugels en stak extra tijd in haar training. Later mocht Demi ook meedraaien in de les voor volwassenen. Zo begon het. Demi had deze voor Nederlandse begrippen nieuwe sport op televisie gezien en wist niet dat er ook een erotische kant aan paaldansen zit. Ze snapte niet waarom haar ouders in eerste instantie niet stonden te juichen. Op Koningsdag gaf Mariska op Plein 2000 een demonstratie. Demi zag de act en was verkocht. Ze kreeg uitgelegd dat er twee soorten paaldansen zijn: een erotische en een sportieve, maar dat het hier louter ging om sport. Ze nam een proefles en zo ging het verder. Na de eerste paar lessen wilde ze al aan wedstrijden meedoen. Demi werd meteen maar even tweede en dat motiveerde haar om de volgende keer eerste te worden. Andere benamingen voor de sport paaldansen zijn: polesport of vertical fitness. Demi gebruikt die namen niet omdat ze vindt dat niemand dan weet waar het over gaat. Tegenwoordig valt ze in de categorie junioren. Aangezien het haar droom is om ooit bij het Cirque du Soleil te gaan werken, volgt ze ook alweer een tijd lessen acrobatiek bij Corpus Acrobatics in Amsterdam. Nu traint ze 4 à 5 keer per week voor paaldansen en met acrobatiektraining erbij komt de teller op 10 tot 12 uur te staan. Momenteel is Demi zich aan het voorbereiden op het NK en traint ze zelfs 12 tot 14 uur per week. Demi is leerling van het Hilfertsheem College, een school die tot haar geluk goed meewerkt. Paaldansen heeft nog geen status toegekend gekregen door NOC*NSF dus is het extra fijn dat de school toch soepel omgaat met wanneer ze haar huiswerk en toetsen maakt en wanneer ze wel en niet de lessen volgt. Demi won al drie keer het NK en deed twee keer mee aan het WK waar ze de eerste keer 13e en de tweede keer 6e werd. Dit jaar neemt ze weer deel aan het WK in juli, maar eerst richt ze zich op het NK dat op 2 en 3 juni in Waalwijk wordt gehouden. Fotograaf Johan van Dreven kent Demi al langer en besloot met assistentie van zijn vrouw Herma een fotoboek te maken dat laat zien hoe hard Demi traint en hoe dit haar leven en dat van het gezin waar ze deel van uitmaakt in beslag neemt.

Demi vertelt samen met wat hulp van haar vader Jurgen wat ze doet en wat dat inhoudt. “Ik oefen voor het NK en het WK een dans, losse oefeningen en we maken een act. De act bestaat uit een aantal compulsaries (vaste elementen) en vrije elementen en duurt vier minuten. De zware onderdelen zoals een deadlift doe je aan het begin van de act. Mijn vader zocht de instrumentale filmmuziek voor mijn act uit. Meestal gebruiken we powerfulle muziek want dat triggert het publiek. Wat deze sport moeilijk maakt, is dat er weinig mensen in Nederland zijn die op hoog niveau paaldansen. Dat heeft tot gevolg dat het lastig is om aan iemand te vragen hoe iets moet. Je moet je informatie uit YouTubefilmpjes halen. Leuk aan paaldansen is dat het nieuw is; je kunt dingen doen die bijna niemand in Nederland ooit heeft gezien.” Jurgen vult aan: “In India is de sport vrij groot, maar daar gebruiken ze een houten paal. De sport komt ook voor een deel uit China waar ze een hogere, rubberen paal gebruiken. De glimmende paal zoals wij die kennen, komt uit nachtclubs. De sport paaldansen is ontstaan uit een kruising van dit alles.” Dan zegt Demi weer: “Ik wil later heel graag werken bij Cirque du Soleil. Het lijkt me heel erg cool om de wereld over te gaan met een groep mensen en elke dag te laten zien wat ik kan. Dit circus is heel bekend en heeft een leuke stijl. Ze maken er een echt verhaal van. Het is de top. Bij Corpus Acrobatics in Amsterdam train ik daarom ook voor acrobatiek. Dat is nodig om bij het circus te worden toegelaten. Bij Corpus Acrobatics train ik in de trapeze met nog twee andere meisjes en met de hoepel. Met drie meisjes tegelijk hang ik in de trapeze en is het de bedoeling dat we alles tegelijk doen en elkaar vasthouden. Ik ben een van de twee grote meisjes; het derde meisje is kleiner. Dat we niet allemaal even lang zijn, maakt het lastig.”

Elf verplichte oefeningen

Dan zegt ze: “Op het NK doe ik een act en op het WK doe ik bijna dezelfde act. Ik ga kijken wat ik scoor op het NK, dan kan ik daarna mijn fouten verbeteren en hoog scoren op het WK. Er zit maar zes weken tussen het NK en het WK dus tijd om een compleet nieuwe act in te studeren, is er niet. Alle deelnemers doen bijna de act van de plaatsing. Om een act te maken, moet je eerst muziek uitkiezen. Je verzint ook zelf oefeningen en maakt een mix met de verplichte oefeningen. Daarna ga je de act uitschrijven. Er zitten elf oefeningen in die verplicht zijn en die je in de juiste volgorde moet doen. Je hebt wel veel vrijheid want er is keuze uit 300 soorten oefeningen. De oefeningen moeten binnen een bepaalde bandbreedte passen. Het duurt zes maanden om een act op te bouwen. Mama verzint wat mooi is bij de muziek en papa verzint de gekke dingen. Papa zoekt eerst naar muziek en met z’n drieën beslissen we dan welke muziek het wordt. De act lever je in en dan mag je na goedkeuring niets meer veranderen en alleen nog repeteren en perfectioneren.”

Fotoboek: documentaire fotografie

Johan merkt op: “We zetten Demi altijd neer als acrobate. Die vlag dekt de lading. Dat is ook de insteek van het fotoboek. Met het boek laten we zien wat een topsporter moet doen om haar doel te bereiken. Paaldansen is daar een onderdeel van. De lenigheidstraining en krachttraining zijn heel gevarieerd. Ze moet veel disciplines doen. De overgang van de vaste paal naar de draaipaal lijkt meer op een dans. Wat ze doet, is veelzijdiger dan alleen paaldansen. Wat je leert bij acrobatiek heb je ook nodig bij paaldansen.” Daarna vertelt hij: “Herma en ik fotograferen allebei al heel lang. De laatste jaren heb ik dansers gefotografeerd buiten het podium. Dit deed ik bijvoorbeeld: in de bouwmarkt, op het surfstrand, in de metro, de bibliotheek en de horeca, maar ook in het park en in de Krachtcentrale. Dat heb ik een aantal jaren gedaan. In die tijd fotografeerde ik Demi al. Herma en ik wilden verdieping in de fotografie en fotografeerden alle soorten dans: van ballet tot hiphop deden we, maar dus ook paaldansen. We kenden Esther en Jurgen Brama al van de Atelierroute. Wat we wilden laten zien, is wat er allemaal bij komt kijken om een droom te realiseren. Je moet tegen de nationale top aanzitten, wil je bij ons voor de camera verschijnen en dan moet het ook nog gaan om een sport die veelzijdig is. We exposeren met ons werk in een aantal Hilton Hotels in Europa en doen mee aan de Atelierroute. Voor dit fotoboek van Demi ben ik de fotograaf; Herma kijkt mee. De expressie is prachtig om vast te leggen en ook de overgang van paal naar paal. Die moet mooi verlopen. De veelzijdigheid maakt dat we willen wegblijven bij het paaldansen.” Herma vertelt: “Gaandeweg het proces hadden we echt mooi materiaal. We wilden een fotoserie maken die meer documentair werd. Het moest een verhaal worden, niet alleen losse plaatjes. Zo ontstond het idee voor een fotoboek.” Johan legt uit: “We vroegen ons af: Willen we alleen maar een expositie? Moeten we daar niet een boek van uitgeven? Eerst gingen we een uitgever zoeken. We wilden weten of het echt goed genoeg was. Dit hebben we ook bij anderen getoetst. We volgden een cursus documentaire fotografie. Het is een ander soort fotografie waarbij het gaat om het verhaal achter de foto. Het plaatje moet zeggenschap hebben. Tijdens de training fotografeer ik wat er gebeurt. Je zoekt naar een plek waar je op een andere manier met licht kunt werken. Staat er rotzooi dan ga je - wat ik normaalgesproken wel zou doen - niet opruimen; het hoort erbij. Ook heb ik bij Demi thuis gefotografeerd waar ze net bezig waren met een verbouwing. De boodschap van die foto’s is: Wat er thuis ook gebeurt, de training gaat door en bijna ook voor.”

Leven voor talent

Johan fotografeerde Demi buiten, thuis, tijdens vele trainingen in Amsterdam bij Corpus Acrobatics, tijdens de warming up en op het Katerveer in Zwolle, maar ook tijdens training in de gymzaal in de Keucheniusstraat. Dit is de voormalige trainingszaal waar Demi haar eerste lessen kreeg van Mariska Vonck. Verder was de fotograaf aanwezig bij Coronel Sports, in de gymzaal op de Koers evenals tijdens wedstrijden en optredens. Johan vertelt verder: “Als fotograaf zie je de hele opbouw van de choreografie: de muziek, het uitschrijven en de uitvoering van de act.” Herma voegt daaraan toe: “Het is bijzonder om te zien. Demi’s ouders wisten in het begin niets van dit proces en nu weten ze zó veel. Soms begeleiden ze op verzoek ook anderen, maar daar hebben ze eigenlijk weinig tijd voor.” Johan pakt een van de foto’s erbij en zegt: “Deze foto laat de complexiteit zien van hoe Demi in de paal hangt, maar je ziet ook op de achtergrond mama staan. Mama en papa zijn altijd aanwezig. Die aanwezigheid komt in de foto naar voren. Ook heb ik een foto gemaakt waar Demi zo strak verticaal in spagaat in de paal staat. Dat kan bijna niemand. Op het perfecte moment is de foto genomen, in een fractie van een seconde.” Het boek krijgt de titel ‘Leven voor Talent’. Niet alleen het leven van Demi, maar ook dat van heel veel mensen daaromheen wordt hierin uitgebeeld. Ook zij moeten hier heel veel voor doen. Johan en Herma wilden Demi per se een jaar lang volgen. Er zit een cyclus in het verhaal van het boek. Johan werkt in dit documentaire project van het moment van de start van de voorbereidingen tot en met de uitvoering op het NK en hopelijk ook op het WK. “Ze traint zich het schompes voor een act van vier minuten. Het is heel fijn dat ze dichtbij woont. Het werkt ook heel prettig met haar. De rest moet het ook maar goed vinden. We zitten overal met onze neus bovenop, ook op de frustratiemomenten. Het is heel bijzonder dat je in zo’n familie mag meekijken. Je maakt toch inbreuk op hun privacy. Er komen foto’s voorbij waar Demi niet op haar voordeligst op staat, maar die foto’s horen wel in het boek. Je ziet de pijn, frustratie en ook het verdriet. Voor ons was het heel leerzaam om dit te mogen meemaken. We ontdekten nieuwe dingen. Je kijkt met zijn tweeën en elk van ons kijkt weer op een andere manier. Dat geeft soms wel discussie, maar dat maakt dat het product goed is geworden. Het boek heeft weinig tekst. We laten ons bijstaan door Jan Groothuis (bekend van Stichting Vrienden van het Oude Dorp). Het boek wordt tweetalig; de teksten zijn zowel in het Nederlands als in het Engels. De acrobatiekwereld is namelijk heel internationaal. De opleidingen zijn ook Engelstalig. Jans vrouw vertaalt. Er is ook iemand die ons helpt met de verhaallijn. Je moet mensen om je heen verzamelen die meekijken en commentaar leveren. Er komen in totaal zo’n 180 foto’s in het boek. Het boek telt 140 tot 150 pagina’s. In september is het klaar. Dat is dan vóór de Atelierroute. Het jaar is dan ook om. We gaan nog op Demi’s school en bij het NK en WK fotograferen. Verder zijn er nog een aantal specifieke oefeningen die ik tijdens de privétraining bij Corpus wil vastleggen.” Dan denkt Johan even na en zegt: “De markt van de fotoboeken is een specifieke markt. De prijs van het boek wordt om de Euro 20, -. We zijn nog in gesprek met verschillende uitgevers, de vormgever en de drukker.” Demi merkt op: “Ik merk vaak niet eens dat Johan er is. Het is een geleidelijk proces. Vooraf gaat Johan kijken op de verschillende locaties om te zien of hij er iets mee kan.” Johan vat nog eens duidelijk samen: “Het doel van het boek is de intensiteit van het leven te laten zien en de veelzijdigheid. Het gaat om wat je moet doen om je doel in de sport te bereiken, maar daarbij gaat het niet alleen om de sporter zelf, maar ook om de mensen om de sporter heen. De moeder van Demi maakt bijvoorbeeld zelfs haar kleding. Dat heb ik óók gefotografeerd.”

Nieuwe plannen

In september gaan Johan en Herma zich weer op andere zaken richten. Ook Demi en haar ouders zullen in september een plan maken voor het volgende schooljaar. Vragen die ze zich daarbij stellen zijn: Op welk niveau wil je inzetten? Is het nog te combineren met school? Wat is het doel komend jaar? Demi doet er zelfs nog dingen naast. Zo heeft ze nog opgetreden in de Efteling. Er wordt heel veel energie in haar gestoken. Ze heeft vijf tot zes trainers en coaches, plus haar ouders die continu met haar bezig zijn. “Het is mooi om dit als ouder mee te maken”, zegt Jurgen. “Ik vond het leuk om mee te werken aan het boek. Het is heel speciaal dat iemand je zo lang wil volgen”, aldus acrobate Demi die toegeeft zich ook best gevleid te voelen.

verkoop
taxaties
verhuur
vakkundig advies
aankoopbegeleiding

gh
gerbert hansman makelaardij

NVM
Lindenlaan 97, 1271 AX Huizen
www.gerberthansman.nl

AMBTSEED OF -GELOFTE VOOR BRANDWEERLIEDEN:

“Als brandweerman wordt er op je gelet en tegen je op gekeken”

Bij de medewerkers die een eed of belofte hebben afgelegd, zaten maar liefst zes brandweerlieden van brandweerpost Huizen: René Bergsma, Romy Brugman, Alma Hendricks, Jacco van den Heuvel, Sebastiaan Vlaming en Robbert van Dam. (Foto: Bert de Bruin)

Vorige week maandagavond hebben dertien medewerkers van Brandweer Gooi en Vechtstreek hun ambtseed of -belofte afgelegd. Zij deden dit ten overstaande van vrienden, familie en collega’s. Burgemeester van Blaricum en portefeuillehouder ‘brandweer’ van het Algemeen Bestuur Veiligheidsregio Gooi en Vechtstreek mevrouw Joan de Zwart-Bloch nam de eed of belofte af. Bij de medewerkers die hun eed of belofte hebben afgelegd, zaten maar liefst zes brandweerlieden van brandweerpost Huizen: René Bergsma, Romy Brugman, Alma Hendricks, Jacco van den Heuvel, Sebastiaan Vlaming en Robbert van Dam.

Naast het afleggen van de eed of belofte ontvingen de nieuwe collega’s ook de brandweerpenning. Deze munt is het symbool van de waarden van de brandweer: Behulpzaam, Deskundig en Daadkrachtig en staat voor de integriteit van de organisatie.
“Het is fijn dat we er weer een aantal nieuwe collega’s bij hebben. Het is een uitdagend vak, zowel voor de vrijwilligers als voor onze beroepsmedewerkers. We besteden dan ook veel tijd en energie aan het opleiden en trainen van onze mensen. Ze staan vaak vooraan bij incidenten; dat brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee en er wordt vaak wat extra’s van je verwacht door je omgeving. Daar moeten ze op voorbereid zijn. Waar men je vooraf kende als persoon, wordt je nu door je woonomgeving ook gezien als brandweerman; er wordt op je gelet maar ook tegen je op gekeken. Daar moeten onze mensen zich doorlopend van bewust zijn en rekening mee houden. Brandweerman ben je 24 uur per dag, zeven dagen per week en het hele jaar door” aldus John van der Zwan, Commandant Brandweer Gooi en Vechtstreek. “Ik ben in ieder geval erg trots op mijn collega’s, die altijd maar weer paraat staan.”
De brandweer in deze regio kan eigenlijk altijd wel mensen gebruiken. Mensen die interesse hebben om als vrijwilliger bij de brandweer aan de slag te gaan, kunnen zich melden bij een van de posten in de regio of kijken op www.kombijdebrandweer.nl

Kringloopcentrum Eemnes-Huizen al twee jaar sociaal betrokken

Kringloopcentrum Eemnes-Huizen bestaat maandag 30 april twee jaar. In de winkel op de Machineweg 2a werken op dit moment 47 mensen, waaronder vrijwilligers, mensen in een re-integratietraject, mensen met een taalstage en middelbare scholieren of MBO-studenten met een stage. “Wij bieden mensen die langdurig werkloos zijn of er door ziekte lang tussenuit zijn geweest, een plek om werkervaring op te doen en weer een dagritme op te bouwen. Het doel is dat ze uiteindelijk uitstromen naar betaald werk. De vrijwilligers werken bij ons voor de gezelligheid, maar ook om iets goeds te doen voor anderen. Onder hen veel nieuwkomers die hun Nederlands willen oefenen en verbeteren door veel met collega’s en klanten te praten. Zo proberen wij iedereen naar behoefte te helpen en te ondersteunen. We hopen iets bij te kunnen dragen aan een fijne samenleving waar iedereen zich prettig voelt”, aldus de Kringlopers. (Foto: Kringloopcentrum Eemnes Huizen)

HEERLIJK ORANJEZONNETJE:

Koningsspelen: gezond en sportief voorproefje van Koningsdag

Op diverse locaties in Huizen werden vorige week vrijdag de Koningsspelen voor basisscholen gehouden, georganiseerd door de buurtsportcoaches. Er werd gesport en gespeeld op het terrein van BSV De Zuidvogels, op de velden van s.v. Huizen, de Huizer Hockey Club, HSV De Zuidvogels en zwembad Sijsjesberg. Onder een blauwe lucht en met een heerlijk Oranjezonnetje kon alvast een sportief en gezond voorproefje worden genomen van Koningsdag. De buurtsportcoaches hebben met heel veel plezier aan deze dag gewerkt, dit jaar met hulp van het ROC in Hilversum en leerlingen van het Erfgooiers College en SG Huizermaat. (Foto's: Buurtsportcoaches/Drukkerij Bout)

